

Til § 40.

14) 1ste Stykke Linie 1. „April“ ændres til: „Juni.“

Til § 42.

15) 1ste Stykke Linie 1. „Maj“ ændres til: „Juli.“

Til § 51.

16) I første Stykke Linie 3 ændres „forløbne“ til: „indeværende.“

17) I fjerde Stykke Linie 1 ændres „den Maaned, . . . Betaling,“ til: „henholdsvis Juni og December Maaned.“

Til § 54.

18) Som 2det Stykke indskydes: „I det første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden blive de i § 37 og følgende Paragraffer fastsatte Tidsfrister at modificere efter Finansministerens nærmere Skøn.“

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Flertallet har tilladt sig at stille 5 Ændringsforslag, af hvilke det første er rent redaktionelt. — Det andet tilsigter at bestemme, at de 0,8 pro mille, som skulle svares af Indkomsten af fast Ejendom, skulde indbetales samme Sted som Ejendomsskylden efter det Lovforslag, som nu er vedtaget. Ligesom nemlig den Skat, som skal træde i Stedet for Gammelskatten m. m., skal indbetales for Landets Vedkommende til Amtstuen, saaledes anser man det for hensigtsmæssigt, at de 0,8 pro mille, som bliver Indkomstskatten af fast Ejendom, skal indbetales samme Sted. Det vil jo være en Behagelighed og Bekvemmelighed for Ejerne af faste Ejendomme, at de indbetale Skatterne paa det samme Sted. Jeg bemærker dette, fordi Lovforslagets § 51 indeholder en Bestemmelse om, hvor Indkomstskatten skal betales. I 3die Stykke af § 51 staar der Tale om, at Indkomstskatten opkræves i Kjøbenhavn af Magistraten, i Købstæderne uden for Kjøbenhavn af Magistraterne, paa Landet af de enkelte Kommuners Bestyrelser og paa Kommunernes Ansvar. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil Forholdet altsaa blive dette, at alle Ejendomsbesiddere ville komme til at indbetale saavel Konverteringsskylden, Afløsningsskylden efter det forrige Lovforslag, som de 0,8 pro mille, paa eet Sted, nemlig Amtsstuen, medens

Kommunalbestyrelserne paa Landet kun ville komme til at opkræve den personlige Indkomstskat, altsaa Skatten af alle saadanne Skatteydere, som ikke eje fast Ejendom. Det forekommer Flertallet hensigtsmæssigt, at man faar en saadan Bestemmelse, og det er blot dette, som Ændringsforslaget gaar ud paa.

Med det 3die Ændringsforslag maa jeg bede sammenholdt et Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Finansminister, nemlig Ændringsforslag Nr. 3, der ogsaa er stillet til § 11. Den højtærede Finansminister foreslaar nemlig der, at i det første Stykke skal der staa, at hele Skatten af Indkomst af fast Ejendom skal indbetales af Ejeren, men saaledes, at Ejeren skal have den Ret, vi alle ere enige om at give ham, til ved Betaling af Renter af de i Ejendommen indestaaende Prioriteter, samt af Arvefæsteafgifter, Konge- og Præstetiende og deslige Afgifter, at fradrage 2 pCt. af disse Beløb. Altsaa den Bestemmelse, som nu for Tiden staar i Lovforslagets § 11, 3die Stykke, foreslaar Ministeren at flytte op i § 11, 1ste Stykke, og i Forbindelse hermed er det saa, at Flertallet foreslaar, at Begyndelsen af 3die Stykke skal udgaa, thi det skal jo ikke staa to Steder i samme Paragraf. Det er altsaa Meningen, og den Ordning, der saaledes træffes, anses for hensigtsmæssig, idet nemlig de særskilte Kvitteringer, som nu omtales i 3die Stykke § 11, vistnok ville medføre en Ulejlighed, der ikke staar i Forhold til den Nytte, de kunde gøre. Prioritetshaveren vil faa sit Afdrag af Skatten derigennem, at Ejeren af Ejendommen ved Indbetaling af Renten ligefrem fradrager Beløbet, og det gør han i Henhold til Loven, og han behøver altsaa ikke at have en ligefrem Tilstaaelse fra Amtstuen eller Oppebørselsbetjenten om, at han har Ret til at fradrage Beløbet. — Det fjerde Ændringsforslag, Flertallet stiller, gaar ud paa at indføre et nødvendigt Tillæg til Litra d. i § 19. § 19 angaar jo nemlig den skattepligtige Indkomsts Beregning, og i Litra d. staar der, at Indkomsten af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler osv., er det, der skal beskattes. Men nu er det jo saa, at der er mange Embedsmænd, som oppebære Renter eller oppebære Naturalydelser, f. Eks. Tiende, og det er altsaa da naturligt, at naar den Skat, der paahviler Tiendeydelsen og paahviler Renterne, er fradraget ved Indbetaling til ham, maa han dog ogsaa kunne fradrage den fra den skattepligtige Indkomst, han ellers har.